

DANMARKS TEKNISKE UNIVERSITET

Bachelor Projekt

TITLE

Jonas Dahl Larsen (s205829)

10. marts 2024

Indhold

1	Introduktion	2
2	Fundamentale koncepter	2
2.1	Introduktion til Funktions Programmering	2
2.1.1	Typen	3
2.2	Signatur filer og implementerings filer	4
2.3	Overloading operatorer	4
2.4	Property Based Testing	4
3	Symbolske lignings udtryk	5
3.1	Tal mængder	5
3.1.1	Rationelle tal Mondul	5
3.1.2	Komplekse tal Mondul	6
3.1.3	Tal Mondulet	6
3.2	Matematiske ligninger	8
3.2.1	Polsk notation	8
3.2.2	Ligninger som træer	9
3.2.3	Ligningsudtryk mondulet	10
3.2.4	Generering af Ligningsudtryk	12
3.3	Evaluering af ligningsudtryk	12
3.3.1	PBT af evalueringen	12
3.4	Simplifikation af Ligningsudtryk	12
3.4.1	PBT af simplifikationen	12
3.5	differentiering af Ligningsudtryk	12

1 Introduktion

I 2023 valgte Danmarks Tekniske Universitet at anvende Python som et hjælpeværktøj i deres grundlæggende matematikkursus "01001 Matematik 1a (Polyteknisk grundlag)". Python er et af de mest anvendte programmeringssprog¹, kun overgået af to sprog, der primært bruges sammen til at udvikle hjemmesider. Derfor har Python, med sit dynamiske skrevne sprog og en række matematiske programudvidelser som SymPy², været et oplagt valg som programmeringssprog til det grundlæggende matematikkursus tilbudt af DTU.

Projektet vil undersøge, hvordan et funktionsprogrammeringssprog, kan gavne de studerendes forståelse af de grundlæggende matematiske koncepter. Formålet er at guide læseren gennem opbygningen af en række funktionsprogrammer baseret på grundlæggende universitetsmatematik og dermed illustrere anvendelser. Projektet beskriver en generel struktur til opbygning og anvendelse af et funktions programmeringsprogram. Der tages udgangspunkt i F#³, men beskrivelserne af programmerne vil også kunne anvendes i lignende funktionsprogrammeringssprog.

Rapporten begynder med at forklare nogle Fundamentale koncepter inden for funktionsprogrammering samt metoder til validering af programmerne.

2 Fundamentale koncepter

2.1 Introduktion til Funktions Programmering

Det er forventet af læseren har kendskab til programmering, der gives derfor kun en kort beskrivelse af syntax og notationen, så læser ikke bekendt med F# kan forstå de eksempler der løbende vil forekomme i rapporten.

$$f(n) = \begin{cases} 1 & n = 0 \\ n \cdot f(n-1) & n > 0 \\ \text{undefined} & n < 0 \end{cases} \quad (1)$$

Vi begynder derfor med at betragte funktionen for fakultet 1, et eksempel på en implementering i F# er givet i 5 som kan sammelignes med Python kode 2, da Python og pseudokode er næsten det samme.

```
1 // Fakultet i F#
2 let rec factorial n =
3     match n with
4     | 0          -> 1
5     | x when x > 0 -> x * factorial (x - 1)
6     | _         -> failwith "Negative argument"
```

Listing 1: Eksempel på Fakultet i F#

¹<https://www.statista.com/statistics/793628/worldwide-developer-survey-most-used-languages/>

²<https://www.sympy.org/en/index.html>

³[https://en.wikipedia.org/wiki/F_Sharp_\(programming_language\)](https://en.wikipedia.org/wiki/F_Sharp_(programming_language))

```

1 // Fakultet i Python
2 def factorial(n):
3     if n == 0:
4         return 1
5     elif n > 0:
6         return n * factorial(n - 1)
7     else:
8         raise ValueError("Negative argument")

```

Listing 2: Eksempel på Fakultet i Python

I F# anvendes `let` til at definere en ny variabel eller, i dette tilfælde, en funktion kaldet `factorial`. Næste nøgleord er `rec`, hvilket indikerer, at funktionen er rekursiv. Funktionen tager et input-argument n , og i linje 3 starter et match-udtryk. Her er n vores udtryk, og efter `with` begynder en række mønstre, som udtrykket forsøger at genkende på, separeret med `|`.

Et match på et mønster er ikke det samme som `'=='` kendt fra andre programmeringssprog. I linje 4 forsøger den at tildele værdien af n til 0, og dette lykkes kun, hvis n er 0. Hvis n ikke er 0 og dermed ikke genkender linje 4, vil den forsøge at genkende det næste mønster. Her står der kun x , da der ikke yderligere specificeres om netop x , vil det altid lykkes, og x bliver tildelt værdien af n svarende til $[x \mapsto n]$. Derefter skal betingelserne efter `when` være opfyldt. Hvis de er det, kan mønsteret genkendes på den givne linje. Derefter eksekverer den og returnerer koden efter `'→'`, hvor den samtidig har adgang til den nyligt tildelte værdi af x . Det sidste mønster på linje 6 anvender `'_'` som mønster. Dette betyder, at det kan genkende alle udtryk, men vi er ikke interesseret i at anvende værdien. I dette tilfælde kan det tredje mønster på linje 6 kun køres, når n er negativ.

Bemærk hvordan en funktion i F# altid returnerer sidste kørte linje af en funktion. Svarende til man ikke skrev `return` i linje 4 og 6 af Python koden², men værdierne stadig blev returneret.

2.1.1 Typer

Alle funktioner har en type i F#, typen for `factorial`⁵ er $int \rightarrow int$. Det er ikke muligt at kalde funktionen med et argument der ikke er af typen int . Typen for funktionen skrives som $Factorial : int \rightarrow int$. Vi kan dermed formulere følgende omkring typer⁴:

$$f : T_1 \rightarrow T_2$$

$$fe : T_2 \iff e : T_1$$

Er en funktion kaldt med et argument der ikke genkender funktionen type, gives en fejlmeddelelse. Derudover kan en type også være bestående af en tuple af typer.

$$f : T_1 * T_2 * .. * T_n \rightarrow T_{n+1}$$

$$f(e_1, e_2, .., e_n) : T_{n+1} \iff e_1 : T_1 \wedge e_2 : T_2 \wedge .. \wedge e_n : T_n$$

En tuple som kun består af to typer, kaldes et par.

I F# er det ikke nødvendigt at anvende parenteser som i andre programmeringssprog. De vil derfor kun anvendes hvor det er nødvendige, gennem rapporten. Når man laver en tuple er det nødvendigt. Givet en funktion $g : T_1 \rightarrow T_2 \rightarrow T_3$ betyder den tager to udtryk af typen T_1 og T_2 hvor evalueringen af funktionen giver T_3

⁴s14 FPU F#

2.2 Signatur filer og implementerings filer

En standard F# fil er lavet med .fs extension, denne fil indeholder alt den kode som er nødvendigt for at kunne køre programmet. En implementerings fil kan have en signatur fil t med .fsi extension, denne fil indeholder en beskrivelse af de typer og funktioner i implementerings filen som er tilgængelige for andre filer. En signatur fil kan derfor bruges som et blueprint for andre der ønsker at anvende eller replikere implementerings filen. I andre programmerings sprog vil man anse funktionerne i signatur filen som værende "public" og de funktioner der ikke er i signatur filen, men er i implementerings filen som værende "private". I F# er det ikke muligt at lave en funktion "private" i en implementerings

2.3 Overloading operatorer

I F# er det muligt at overloade standard operatore, så man kan anvende dem på egne typer. Det vil igennem rapporten blive anvendt til at definere matematiske operationer på de typer som vi kommer til at bygge.

2.4 Property Based Testing

Property Based Test (PBT) er en teknik til at teste korrekthed af egenskaber som man ved altid skal være opfyldt. En PBT test generer en række tilfældige input til en funktion og tester om en egenskab er opfyldt. Hvis en egenskab ikke er opfyldt, vil PBT give et eksempel på en fejl. De matematiske studerende på DTU, begynder med at lære om logik. I den forbindelse lærer man at en udsagnslogisk formel er gyldig (tautologi) hvis den altid er sand. Der eksisterer mange teknikker til at vise at en udsagnslogisk formel er gyldig, i DTU's matematiske kursus lærer man at anvende sandhedstabellen. De viser hvordan 2 er gyldig.

$$P \wedge (Q \wedge R) \iff (P \wedge Q) \wedge R \quad (2)$$

Vi vil også kunne anvende PBT til at undersøge om 2 er gyldig³.

```

1 #r "nuget: FsCheck"
2 open FsCheck
3
4 // proposition formula: bool -> bool -> bool -> bool
5 let propositional_formula P Q R =
6     (P && ( Q && R)) = ((P && Q) && R)

```

Listing 3: PBT af 2, for at undgå shortcircuiting har begge sider af lighedstegnet omgivet af parenteser.

```

> let _ = Check.Quick propositional_formula;;
Ok, passed 100 tests.

```

Listing 4: Output ved PBT af 2

Check.Quick er en del af "FsCheck" biblioteket, den tager en funktion som argument, og genererer en række tilfældige input til funktionen på baggrund af funktionens type. Hvis funktionen returnerer "true" for alle input, vil testen lykkes. Hvis funktionen returnerer "false" for et input, vil

testen fejle og give et eksempel på et input der fejlede. I 3 er der anvendt "Check.Quick" til at teste om 2 er gyldig. Funktionen "Check.Quick" returnere "Ok, passed 100 tests." hvilket indikerer at 2 er gyldig. Det vigtigt her at forstå dette ikke er det samme som at bevise at den er gyldig, der er en mindre sandsynlighed for ikke alle muligheder er blevet testet. I dette tilfælde kan vi regne sandsynligheden for hvor vidt alle kombinationer er testet. $P, Q, R \in \{True, False\}$, derfor er der $2^3 = 8$ mulige kombinationer for input til funktionen. Hvis vi antager at alle kombinationer er lige sandsynlige, er sandsynligheden for at alle kombinationer er blevet testet $1 - (\frac{7}{8})^{100} = 0.999998$. Derfor er det meget sandsynligt at 2 er gyldig.

Det vil generelt ikke være muligt at regne denne sandsynlighed, da vi senere vil anvende PBT til at teste funktioner der tager argumenter som ikke har et endeligt antal kombinationer. Dog vil det stadig give en god indikation hvorvidt en egenskab er overholdt. I nogle tilfælde vil det være en fordel at opskrive en PBT før implementeringen af en funktion som man ved skal overholde en egenskab, på den måde anvende Test Driven Development (TDD) ⁵ til at teste om ens egenskab forbliver overholdt, under implementering.

3 Symbolske lignings udtryk

Det ønskes at kunne repræsentere simple ligninger som en type i F#. Vil derfor gennemgå en del teori og funktion som er nødvendige for at kunne dette. Det vil give os et grundlæggende fundament for at kunne udføre matematiske evalueringer som differentiering i F#. Som de fleste andre programmer har F# kun float og int som kan repræsentere tal. Derfor vil vi begynde med at definere et mondul som indeholder en type for tal. Tanke gangen her at gennemgå en opbygning af en måde at kunne repræsentere ligninger samt simplificere dem. Vi begrænset os selv til at kun have matematiske operationer som addition, subtraktion, negation, multiplikation og division.

3.1 Tal mængder

Vi begynder med opbygningen af et mondul som kan repræsentere tal mængder. Typen for tal, består af tre konstruktører, for henholdsvis heltal, rationale tal og komplekse tal. Dog er mondulet lavet med henblik på at kunne udvides med flere typer af tal. Måden resten af programmet er lavet på, gør de eneste krav til tal er at der er definerede matematiske operationer i form af addition, subtraktion, negation, multiplikation og division. Samt at tallet inden for addition og multiplikation er associative. Dette gælder blandt andet ikke for en vektor, derfor vil vi senere betragte at udvide programmet med en type for vektorer. En udvidelse kunne være for reelle tal, som kan håndtere "floating point errors"⁶, men for ikke at komplicere programmet vil vi i denne opgave ikke betragte floats.

3.1.1 Rationelle tal Mondul

Repræsentationen af rationale tal kan laves ved hjælp af danne et par af integers, hvor den ene integer er tælleren og den anden er nævneren.

```
1 type rational = R of int * int
```

Listing 5: Typen for rationelle tal

⁵https://en.wikipedia.org/wiki/Test-driven_development

⁶https://en.wikipedia.org/wiki/Floating-point_error_mitigation

Nedestående er der givet en signatur fil for rational mondulet 6. i Implementerings filen overloades de matematiske operatører, ved hjælp af de klassiske regneregler for brøker⁷.

```

1 module rational
2
3 [<Sealed>]
4 type rational =
5     static member ( ~- ) : rational -> rational
6     static member ( + ) : rational * rational -> rational
7     static member ( + ) : int * rational -> rational
8     static member ( - ) : rational * rational -> rational
9     static member ( - ) : int * rational -> rational
10    static member ( * ) : int * rational -> rational
11    static member ( * ) : rational * int -> rational
12    static member ( * ) : rational * rational -> rational
13    static member ( / ) : rational * rational -> rational
14    static member ( / ) : int * rational -> rational
15    static member ( / ) : rational * int -> rational
16    static member ( / ) : int * int -> rational
17
18 val make          : int * int -> rational
19 val equal         : rational * rational -> bool
20 val posetive      : rational -> bool
21 val toString      : rational -> string
22 val isZero        : rational -> bool
23 val isOne         : rational -> bool
24 val isInt         : rational -> bool
25 val makeRatInt    : rational -> int
26 val greaterThan   : rational * rational -> bool
27 val isNegative    : rational -> bool
28 val absRational   : rational -> rational

```

Listing 6: Signatur filen for rational mondulet

For at kunne sammenligne, men også for nemmere at undgå for store brøker, vil alle rationelle tal blive reduceret til deres simpleste form. Dette kan gøres ved at finde den største fælles divisor (GCD)⁸. Der udover er det vigtigt at være opmærksom på man ikke foretager nul division. Derfor vil implementerings filen kaste en "System.DivideByZeroException" hvis nævneren er eller bliver nul. Signatur filen indeholder en række funktioner som bliver anvendt af andre filer.

3.1.2 Komplekse tal Mondul

3.1.3 Tal Mondulet

Vi har nu beskrevet en måde at kunne repræsentere bruger definere tal på ved brug af typer i F#. Det vil derfor være oplagt at have en type som indeholder alle de typer tal vi ønsker at kunne anvende i de matematiske udtryk vi er ved at opbygge. Fordelen ved at samle dem til en type er at vi kan lave en række funktioner blandt andet matematiske operationer som

⁷https://en.wikipedia.org/wiki/Rational_number

⁸https://en.wikipedia.org/wiki/Greatest_common_divisor

kan anvendes på alle type tal. Vi begynder med at definere en type for tal 7, som indeholder konstruktører for de tal typer vi har definerede samt en for heltal.

```
1 type Number = | Int of int | Rational of rational
```

Listing 7: Typen for Number

Betragtes signatur filen for Number mondulet 13, ses det at der igen er defineret overloading af de anvendte matematiske operationer. Derudover er der defineret en række funktioner som kan anvendes på Number typen.

```
1 module Number
2
3 [<Sealed>]
4 type Number =
5     static member ( + ) : Number * Number -> Number
6     static member ( - ) : Number * Number -> Number
7     static member ( * ) : Number * Number -> Number
8     static member ( / ) : Number * Number -> Number
9     static member ( ~- ) : Number -> Number
10
11
12
13
14 val zero : Number
15 val one : Number
16 val two : Number
17 val isZero : Number -> bool
18 val isOne : Number -> bool
19 val isNegative : Number -> bool
20 val absNumber : Number -> Number
21 val greaterThan : Number -> Number -> bool
22 val tryReduce : Number -> Number
23 val toString : Number -> string
```

Listing 8: Signatur filen for Number mondulet

Ved implementeringen af de matematiske operationer, hvis der eksistere en konstruktør i Number, der repræsenterer en tal mængde hvor alle andre konstruktører er delmængder af denne mængde. Er det muligt at definere en enkelt funktion som kan udføre alle binære operationer. Som et eksempel er funktionen 9 givet, som tager to tal og en funktion i form af den ønskede binære operation som parameter. Funktionen vil derefter matche på de to tal og anvende den operation på de to tal.

```
1 // makeRational: Number -> rational
2 let makeRational a =
3     match a with
4     | Int x      -> make(x, 1)
5     | Rational x -> x
6
```



```

7 // operation: Number -> Number -> (rational -> rational -> rational...
  ) -> Number
8 let operation a b f =
9   f (makeRational a) (makeRational b) |> Rational

```

Listing 9: Number.operation funktionen

Det vil her til være oplagt på alle de matematiske operationer at anvende en funktionen til at forsøge at konvertere tal typen til den simpleste talmængde, som i vores tilfælde er heltal. Dette er gjort ved at anvende funktionen `tryMakeInt` på alle de matematiske operations overladnings

```

1 // tryMakeInt: Number -> Number
2 let tryMakeInt r =
3   match r with
4   | Rational a when isInt a -> Int (makeRatInt a)
5   | _ -> r
6
7 type Number with
8   static member (+) (a, b) = operation a b (+) |> tryMakeInt
9   static member (-) (a, b) = operation a b (-) |> tryMakeInt
10  static member (*) (a, b) = operation a b (*) |> tryMakeInt
11  static member (/) (a, b) = operation a b (/) |> tryMakeInt
12  static member (~-) (a) = neg a |> tryMakeInt

```

Listing 10: Overladnings funktionerne for Number

Dermed har vi et mondul som kan repræsentere tal, samt udføre matematiske operationer på dem. Vi vil nu begynde at betragte hvordan vi kan anvende den i et lignings udtryk.

3.2 Matematiske ligninger

3.2.1 Polsk notation

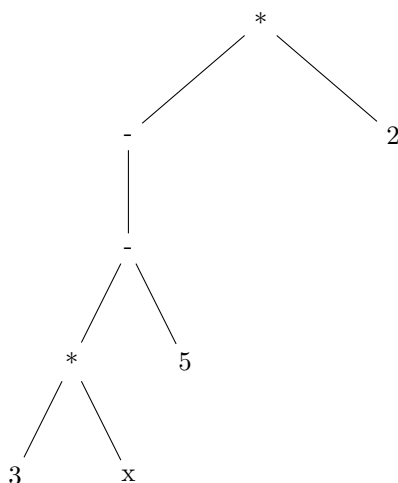
Matematiske ligningsudtryk som vi normalt kender dem er skrevet med infix notation I infix notation skrives en binær operator mellem to operandere, kende tegnet for sproget er at det indeholder parenteser samt præcedens regler. Dette gør det generalt kompliceret at evaluere og håndtere matematiske udtryk i et programmeringssprog. Derfor er det mere oplagt at kunne anvende polsk notation (prefix) istedet, hvor operatoren skrives før operandere eller omvendt polsk notation (postfix). Da de hverken indeholder parenteser eller præcedens regler ⁹.

Infix Notation: $(A + B) \cdot C$
 Prefix Notation: $\cdot + ABC$
 Postfix Notation: $AB + C \cdot$

⁹https://en.wikipedia.org/wiki/Polish_notation

3.2.2 Ligninger som træer

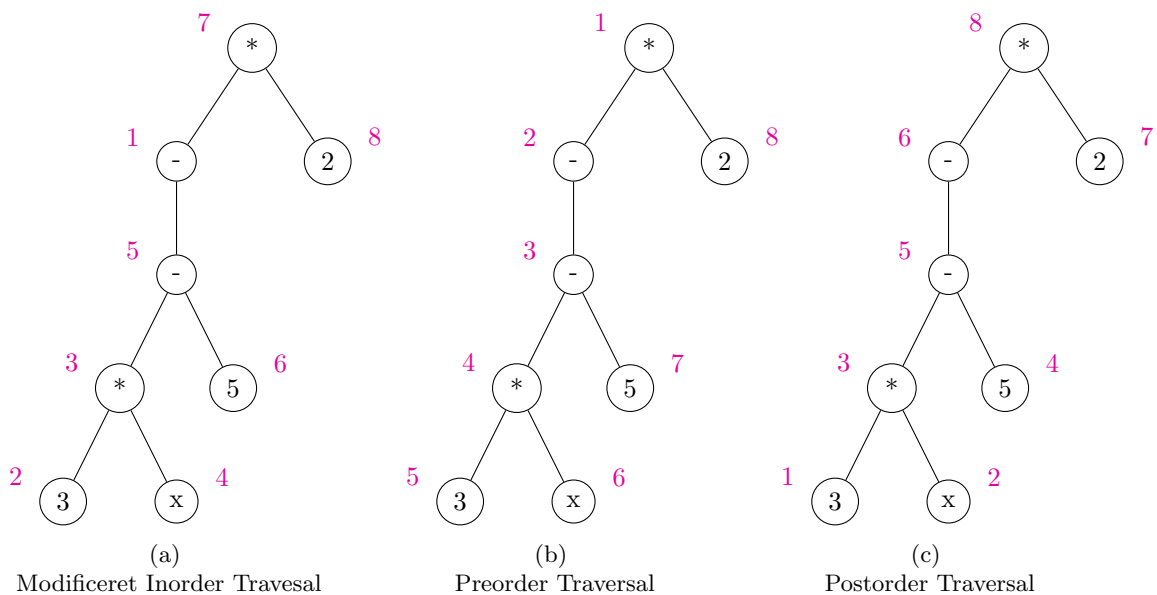
Et matematisk udtryk kan repræsenteres som et binært træ, hvor bladene er operander i det anvendte matematiske rum og alle andre noder er operationer. Som eksempel kan udtrykket $-(3 \cdot x - 5) \cdot 2$ repræsenteres som følgende træ 1.

Figur 1: Et binært træ der repræsenterer udtrykket $-(3 \cdot x - 5) \cdot 2$

Det skal bemærkes der er forskel på den unære og binære operator $-$ i træet, den unære betyder negation og den binære er subtraktion. Givet et binært træ for en matematisk ligning, vil det være muligt omdanne dem til infix, prefix eller postfix notation. Dette kan gøres ved at anvende modificeret Inorder, Preorder eller Postorder Traversal ¹⁰, algorithmerne er illustreret i figut 2.

¹⁰<https://www.geeksforgeeks.org/tree-traversals-inorder-preorder-and-postorder/>

Modifieret Inorder Traversal: $-(3 \cdot x - 5) \cdot 2$

Preorder Traversal: $\cdot - - \cdot 3 x 5 2$

Postorder Traversal: $3 x \cdot 5 - - 2 \cdot$

Figur 2: Træet fra 1 med forskellige travesal metoder

Vi vil i 3.2.3 betragte hvordan vi kan implementere et mondul som kan repræsentere ligningsudtryk ved brug af prefix notation. Postorder Traversal blive anvendt til at kunne rekursivt simplificere og evaluere ligningsudtryk.

Grundet præcedens regler i infix notation, er det nødvendigt at modificere Inorder Traversal, da unære noder altid skal håndteres før dens børn. Desuden vil det også være nødvendigt at implementere regler for at håndtere parenteser, hvis der ønskes en symbolsk ligning. Den modificeret Inorder Traversal anvendes til at kunne visualisere ligningsudtryk i infix notation.

3.2.3 Ligningsudtryk mondulet

Efter at have lavet et mondul til at repræsentere tal mængder, er det nu muligt at kunne implementere et mondul som kan repræsentere ligningsudtryk. Vi begynder ved at definere en polymorf type for et ligningsudtryk 11. Typen består af en række konstruktører, som repræsentere de matematiske operationer vi ønsker at kunne anvende, samt en konstruktør N for at repræsentere matematiske strukturer og X for at repræsentere variable. Vi begynder med at betragte matematiske strukturer, i form af de tal mængder vi har definerede som Number 7. Vi vil senere betragte hvordan det vil være muligt at udvide programmet til at kunne repræsentere flere matematiske strukturer så som vektorer.

```

1 type Expr<'a> =
2   | X of char
3   | N of 'a
4   | Neg of Expr<'a>
5   | Add of Expr<'a> * Expr<'a>
6   | Sub of Expr<'a> * Expr<'a>
7   | Mul of Expr<'a> * Expr<'a>
8   | Div of Expr<'a> * Expr<'a>

```

Listing 11: Typen for Expr

Expr<'a> typen er dermed en polymorf type, hvor 'a er typen for den matematiske struktur hvor vi kan lave brugerdefinerede matematiske operationer. Et eksempel på en Expr<Number> er givet i 12.

```

> tree "-(3*x-5)*2";;
val it: Expr<Number> =
  Mul (Neg (Sub (Mul (N (Int 3), X 'x'), N (Int 5))), N (Int 2))

```

Listing 12: $-(3 \cdot x - 5) \cdot 2$ som et udtryks træ. Funktionen tree bliver beskrevet i 3.2.4.

Signatur filen indeholder overloadings på de matematiske operationer, så de kan anvendes mellem ligningsudtryk. Samt en funktion `eval` til at evaluere et ligningsudtryk.

```

1 module Expression
2 open Number
3
4 [<Sealed>]
5 type Expr<'a> =
6   static member ( ~- ) : Expr<Number> -> Expr<Number>
7   static member ( + ) : Expr<Number> * Expr<Number> -> Expr<Number>
8   static member ( - ) : Expr<Number> * Expr<Number> -> Expr<Number>
9   static member ( * ) : Expr<Number> * Expr<Number> -> Expr<Number>
10  static member ( / ) : Expr<Number> * Expr<Number> -> Expr<Number>
11
12 val eval : Expr<Number> -> Map<char,Number> -> Number

```

Listing 13: Signatur filen for Expression modulet

De overloadede matematiske operatører i Expressions, laver overflade evalueringer samt simplifikationer på deres respektive argumenter. Overfaldene evaluering vil sige at de individuelle funktioner kun betragter de to øverste niveauer på de lignings udtryk træer de tager som input, mulige implementeringer af addition og multiplikation er givet i 14.

```

1 // add: Expr<Number> -> Expr<Number> -> Expr<Number>
2 let rec add e1 e2:Expr<Number> =
3   match e1, e2 with
4   | N a, N b                                -> N (a + b)
5   | N a, b | b, N a when isZero a          -> b
6   | Mul(a, X b), Mul(c, X d)
7   | Mul(X b, a), Mul(c, X d)

```

```
8 | Mul(a, X b), Mul(X d, c)
9 | Mul(X b, a), Mul(X d, c) when b = d -> Mul(add a c, X b)
10 | _, _ -> Add(e1, e2)
11
12 // mul: Expr<Number> -> Expr<Number> -> Expr<Number>
13 let mul e1 e2:Expr<Number> =
14   match e1, e2 with
15   | N a, N b -> N (a * b)
16   | N a, b | b, N a when isOne a -> b
17   | N a, _ | _, N a when isZero a -> N zero
18   | _, _ -> Mul(e1, e2)
```

Listing 14: Addition og multiplikation af to ligningsudtryk

3.2.4 Generering af Ligningsudtryk

3.3 Evaluering af ligningsudtryk

3.3.1 PBT af evalueringen

3.4 Simplifikation af Ligningsudtryk

3.4.1 PBT af simplifikationen

3.5 differentiering af Ligningsudtryk